

בעניין:

אלמליח מוריה, ת.ז. 301369526

ע"י ב"כ עו"ד שלמה בכור ו/או דוד בכור ו/או יעל בכור
ו/או עודד אלון ו/או הילה כהן
מבית התעשיינים, רחוב: המרד 29, תל-אביב 68125
טל. 03-5103906, פקס. 03-5103905

התובעת

- נ ג ד -

זוהר מדר ת.ז. 059291310

מרחוב כצנלסון 30 בית דגן 50200

הנתבע

כתב תביעה

א. רקע

1. הנתבע הוא מנהל ובעלים של סוכנות לביטוח, הוא עובד במקביל כאיש עסקים.
2. התובעת עבדה אצל הנתבע תקופת עבודה בת 10 שנים, החל מ 1.9.10 ועד ליום 10.1.20 קרי - 10 שנים תמימות שבמהלכן עסקה במגוון עבודות בסוכנות הביטוח: לרבות מכירת פוליסות ביטוח, מתן ישורת שוטף ללקוחות סוכנות הביטוח, עבודה ישירה ושוטפת מול חברות הביטוח וכן ביצעה עבודות משרדיות וכל עבודה נדרשת בסוכנות הביטוח.
3. משכורתה הקובעת של התובעת הורכבה משכר יסוד בסך 8998 ₪ וכן עמלות אישיות אשר נגזרו ממכירת פוליסות ביטוח ללקוחות הסוכנות, עבודה שביצעה בהצלחה רבה, ואשר הביאה לכך ש ממוצע הכנסתה החודשית בגין עמלות (כולל הסכום שלא שולם ונתבע בתביעה זו) עמד על 4008 ₪.
4. לפיכך סה"כ משכורתה הקובעת של התובעת עמדה על 13,006 ₪ (רצ"ב תלושי שכר נספח א), והוא השכר הקובע לצורך חישוב זכויותיה, אשר כמפורט להלן נשללו ממנו בגסות ובחוסר תום לב, חרף השנים הרבות שהתובעת השקיעה בסוכנות.
4. במהלך תקופת עבודתה של התובעת היא חוותה הטרדות מיניות מהנתבע ועם כניסתה להריון בתחילת 2019 חוותה שורת התעמרויות שנבעו אך ורק מעובדת הריונה וכניסתה לשמירת הריון. כמו כן הנתבע שלל מהתובעת זכויות סוציאליות בסיסיות. התובעת שהייתה חרדה למקום העבודה ונוזקה לשכר לצרכי מחיה, נאלצה לספוג הטרדות מיניות והתעמרויות מתוך פחד משתק וחרדה למקום העבודה.

ב. הפרשות סוציאליות

5. הנתבע פתח לתובעת פוליסת ביטוח רק בחודש 9.2011 שנה לאחר תחילת עבודה , בחברת כלל ביטוח. פוליסה זו סולקה עקב אי תשלום לאחר מס' חודשים ונמצאת בחליך משפטי של חברת הביטוח מול המעסיק. עוד יודגש, כי לפוליסה זו היו יתרונות בדמי הניהול ואופי הפוליסה אותם הפסידה התובעת מאחר והנתבע התעקש להתעלם מהחוב ולפתוח פוליסה חדשה קרי עמלה חדשה כסוכן הביטוח בפוליסה תוך ניגוד אינטרסים. ורק בחודש 7/12 הקים פוליסה חדשה בחברת הראל ביטוח פוליסה זו שולמה לסירווגין כאשר ההפרשות מבוצעות משכר היסוד בלבד ולא מבוצעות הפרשות מרכיב העמלות המהוות חלק בלתי נפרד מהשכר המבוטח ע"פ דין.
6. התובעת הייתה זכאית להפרשה לתגמולים בגובה $42 * 6\% * 13,006$ חודשים $= 87,400$ ₪. בפועל נצברו ברכיב התגמולים חלק מעסיק סך $37,568$ ₪ והנתבע חייב בהפרש תגמולים בסך $49,832$ ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.
1. ג. הפרש עמלות
7. הנתבע חייב לתובעת עמלות בגין מכירות שבצעה בסך $3,700$ ₪ אשר לא שולמו ונושאי הפרשי הצמדה וריבית כדין.
2. ד. דמי חופשה
8. התובעת נצלה 10 ימי חופשה בשנה.
9. דא עקא שהנתבע נהג לנכות ממכסת ימי החופשה של התובעת את ימי המחלה בניגוד לדין.
10. בגין 4 שנים אחרונות זכאית התובעת ל 76 ימי חופשה מתוכם נצלה 40 וזכאית להפרש 36 ימי חופשה $= 591 * 21,276$ ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.
3. ה. דמי הבראה
11. בגין התקופה מ 8/18 עד סיום עבודתה של התובעת ב 10/1/20 לא שולמו לה דמי הבראה והיא זכאית לסך 4028 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.
4. ו. התעמרות בתובעת עקב כניסתה להריון
12. התובעת נכנסה להריון בתחילת 2019. התובעת עברה הריון קשה במהלכו הייתה מאושפזת ונכנסה לשמירת הריון בתחילה לעבודה של 4 שעות ביום ולאחר מכן לשמירת הריון מלאה.
13. במהלך הריונה החל הנתבע לבצע שורת התעמרות בתובעת. הנתבע הגיע לבית החולים בו אושפזה וחיפש פיזית, את התובעת במחלקות בית החולים בו אושפזה ודרש ממנה

- לבצע עבודה עבורו תוך שהוא מטריד אותה קשות במהלך אישפוז, תוך כדי שהוא נוהג בבוטות, באלימות מילולית ומנצל לרעה עד תום את כוחו כמעסיק מול התובעת.
14. התובעת ילדה בחודש 9/19 ואולם בהיותה בהריון נאלצה התובעת לעבודה בפועל עבור הנתבע ללא שכר וזאת לאחר הנתבע דרש ממנה במפגיע לעשות כן. כאשר מ 17/8/19 בהיותה בהריון עבדה התובעת עד הלידה ב 15/9/19. למחרת הלידה שוב דרש ממנה הנתבע לעבוד ללא תמורה כאשר התובעת נאלצה לעבוד בזמן חופשת הלידה ועבדה עד 5/1/20. עבודתה של התובעת הן בתקופת שמירת הריון והן בתקופת חופשת הלידה הייתה מידי יום ביומו ונעשתה מהבית או מהמשרד או בפגישות מחוץ למשרד.
15. הנתבע אילץ את התובעת לעבוד ללא שכר החל 17/8/19 בעת היותה בשמירת הריון ועד הלידה ב 15/9/19 וכן אלץ אותה לעבוד בתקופת חופשת הלידה מ 16/9/19 עד 5/1/20.
16. הנתבע הפך את הוראות חוק עבודת נשים ו/או חוק שוויון הזדמנויות בתעסוקה ו/או הוראות כל דין כאשר התעמר בתובעת בעת היותה בהריון ובחופשת לידה תוך שהוא מאלץ אותה לעבוד עבורו ללא שכר כלשהו ומטריד אותה בבית החולים ובביתה.
17. הנתבע חייב בפיצוי עקב התעמרות, הפרת חוק עבודת נשים, הפרת חוק שוויון הזדמנויות בתעסוקה והעסקת התובעת ללא שכר בזמן הריונה וחופשת הלידה תוך גרימת עגמת נפש קשה לתובעת.
18. התובעת מעמידה את גובה הפיצוי על סך 120,000 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.

ז. הטרדות מיניות

19. במהלך עבודתה הוטרה התובעת הטרדות מיניות ע"הנתבע.
20. הנתבע קרא לישבנה של התובעת בשם "בופה" ופנה אליה באמירות גסות הנוגעות לישבנה לרבות! "תסתובבי ונראה לך את הבופה" ואמירות מסוג זה.
21. בעת היותה של התובעת בהריון פנה אליה הנתבע במילים "תרימי את השדיים שלך מהשולחן."
22. במקרה אחד בו יצאה התובעת מהמשרד תפס אותה הנתבע בצווארה ובשערוניה. התובעת פתחה בצרחות והנתבע נבחל והזיז את ידו.
23. במקרה אחר פנה הנתבע לתובעת במילים: "עזבי אותך מהעבודה ונלך יחד לצימר."
24. הנתבע לא פעם פנה לתובעת במילים: "את לא יכולה להרעיש בלילה שכן את גרה אצל חמותך."
25. לא פעם נהג הנתבע ללטף את ידה של התובעת בקונוטציה מינית.

26. כאשר הנתבע הזמין את התובעת למשרדו נהג לפנות אליה במילים "תתפשטי ותכנסי לקליניקה".

27. מדובר בשורה של הטרדות מיניות שהתובעת חוותה מהנתבע כאשר נאלצה לספוג הטרדות אלו תוך חרדה למקום עבודה.

28. הנתבע לא קיים את הוראות החוק למניעת הטרדה מינית וגרם במכוון הטרדות מיניות אשר גרמו לתובעת עגמת נפש קשה.

29. הנתבע חייב בפיצוי התובעת בגובה הפיצוי ע"פ הדין בסך 120,000 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.

5. ת. פיצוי פיטורים

30. ביום 10/12/19 הודיעה התובעת לנתבע על התפטרותה לצורך טיפול בילדה ובהתאם להודעתה הסתיימו יחסי עובד ומעביד ביום 10/1/20 (רצ"ב מכתבה נספח ב)..

31. התובעת זכאית לפיצוי פיטורים בסך $121,389 = 112/12 * 13,006$ ₪.

32. הנתבע הכין טופס 161 לקוי וחלקי. על אף שנמסר לו ע"י חברת הביטוח כי טופס 161 אינו תקין לא טרח הנתבע לפעול להעברת כספי הפיצויים לתובעת וכמובן לא שלם את חלקו (רצ"ב טופס 161 נספח ג).

33. אשר על כן חייב הנתבע לתובעת פיצוי פיטורים בסך 121,389 ₪ בצירוף פיצויי הלנת פיצויי פיטורים כדין.

ט. אי מסירת הודעה על תנאי העסקה ואישור העסקה

34. עם קבלתה לעבודה לא מסר הנתבע לתובעת הודעה על תנאי העסקה ועם סיום עבודתה לא מסר לה אישור העסקה. מטרתו למנוע מהתובעת הכרת זכויותיה ומימושם.

35. בית הדין יתבקש לפסוק לתובעת פיצוי בגין אי מסירת הודעה על תנאי עבודה ואישור העסקה בסך 15,000 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.

י. אי מסירת תלושי שכר

36. הנתבע נמנע באופן עקבי מלמסור לתובעת תלושי שכר כדין למרות בקשות חוזרות ונשנות.

37. "תלושי השכר" הינן בניגוד לתקון 24 לחוק הגנת השכר.

38. הנתבע חייב לפצות את התובעת ע"פ תיקון 24 בסכום של 1000 ₪ לתלוש בגין 7 שנים סה"כ 84,000 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.

יא. מטרת הנתבע למשוך ולגרור הליכי משפט

39. יש לציין כאן כי הנתבע – נתבע בעבר על ידי עובדת לשעבר שלו שנכנסה להריון אשר הוא התעמר בה ושלל את זכויותיה עקב העובדה שנכנסה להריון, ורק לאחר שנים של התעמרות

ומשיכת הליכים זכתה העובדת בפיצוי, ובגין מעשה זה היה מתגאה הנתבע ומאיים על התובעת, על מנת שתזוהר מלתבוע אותו.

40. כך למשל – הנתבע ניהל הליכים משפטיים כנגד חברו בשם לירן אלחרר, ובמטרה להתעמר באותו אלחרר דרש מהתובעת להתלונן כנגדו תלונת שווא בגין הטרדות מיניות כשלא הסכימה התובעת לשתף פעולה על מעשים שלא נעשו הלך הנתבע למשטרה וחגיש תלונה בשמה של התובעת, בגין הטרדה מינית כביכול, ללמדך עד כמה הנתבע פועל תוך ניצול לרעה של היותו מעבידה של התובעת.

סיכום

41. אשר על כן יתבקש כבוד בית הדין לזמן את הנתבע לדין ולחייבו לשלם לתובעת:

1. הפרשות סוציאליות לתגמולים בסך 49,832 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.
2. הפרשי עמלות בסך 3700 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.
3. דמי חופשה בסך 21,276 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.
4. דמי הבראה בסך 4028 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.
5. פיצוי בגין התעמרות בעבודה והפרת חוק עבודת נשים וחוק שוויון הזדמנויות בעבודה ופיצוי בגין עגמת הנפש בסך 120,000 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.
6. פיצוי בגין הטרדות מיניות ועגמת נפש בסך 120,000 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.
7. פיצוי פיטורים בסך 121,389 ₪ בצירוף פיצוי הלנת פיצויים ו/או הצמדה וריבית.
8. פיצוי בגין אי מסירת הודעה לעובד על תנאי עבודה ואישור העסקה בסך 15,000 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.
9. פיצוי בגין אי מסירת תלושי שכר וניהול תלושים בניגוד לתיקון 24 לחוק הגנת השכר בסך 84,000 ₪ צמודים ונושאי ריבית כדין.
10. הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

שלמה בכור, עו"ד

ב"כ התובעת